

Ησυνδρομή εν Ἑλλάδι ἑτησ. δρ. 12, ἑξάμ. 6. — Εν τῇ Ἐξωτερικῇ ἑτησ. φρ. γρ. 12, ἑξάμ. 8. — Γραφεῖον ἐν ὁδῷ Φιλελλήνων. Τιμὴ φύλλου λ. 80.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΓΓΓΛΕΣΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΟΣ Γ'.

✿ 'Εν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1890 ✿

ΑΡΙΘ. 14

ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ

ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

Κυρίαί καὶ κύριοι, Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθηναῖαι, ἑλληνίδες καὶ ἑλληνες, γνωρίζετε τὸν ἀξιότιμον κ. ΝΟΥΜΑΝ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ; Ἐτυχε νὰ τὸν ἰδῆτε ποτέ, ἔτυχε νὰ σχετιθῆτε μαζί του, ἔτυχε ν' ἀκούσετε ποτέ περὶ αὐτοῦ; Ὑποθέτομεν ὅτι ὄχι. Καὶ σὰς συλλυπούμεθα ἐξ ὅλης καρδίας. Καλλιτέραν γνωριμίαν, τρυφερότεραν γνωριμίαν, γλυκυτέραν γνωριμίαν, εὐαρεστοτέραν γνωριμίαν, ἀπολαυστικότεραν γνωριμίαν, θὰ ἦτον ἀδύνατον νὰ κάμετε. Δὲν ἤξεύρομεν ἀκριδῶς πῶς ἐπιθυμεῖτε τοὺς φίλους σας. Ἀλλ' ἂν ἰδανικὸν φίλου θάειχατε ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἠμποροῦσε συγχρόνως νὰ εἶνε ζωηρός, εὐγλωττος, περιπαθής, φαιδρός, ἄδρός, κομψός, χαρίεις, διδακτικός, ἐξεγερτικός, ὠφέλιμος, ὅστις θὰ ἠδύνατο ἀλληλοδιαδόχως καὶ διαρκῶς νὰ σὰς τέρπῃ, νὰ σὰς ἠδύνῃ, νὰ σὰς συγκινῇ, νὰ σὰς ἐμβάλλῃ εἰς δέξεις, νὰ διεγείρῃ μυρία ἐξ ὑπαρμοδῆς ποικιλώτατα καὶ ἀντιτιθέμενα συναισθήματα εἰς τὴν ψυχὴν σας, νὰ ὁμιλῇ καὶ εἰς τὴν καρδίαν σας καὶ εἰς τὰς αἰσθήσεις σας καὶ εἰς τὸ πνεῦμα σας, φίλον συγκεντρύνοντα ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα, σύντροφον συγκεντρύνοντα ὅλα τὰ προσόντα αὐτά, δὲν θὰ ἠδύνασθε νὰ ἐκλέξετε ἄλλον παρὰ τὸν ἀξιότιμον κ. ΝΟΥΜΑΝ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν γνωρίζετε, ἀναλαμβάνομεν προθύμως νὰ σὰς τὸν συστήσωμεν ἡμεῖς.

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΔΩΔΕ

ναλαμβάνομεν χάριν συστάσεως ἥτις τοῦ εἶνε περιττή, ἀλλὰ διὰ νὰ τοῦ δώσωμεν τὸν καιρὸν νὰ τελειώσῃ τὴν τουαλέτταν του.

✱

Ὁ ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ εἶνε μυθιστόρημα τοῦ Ἀλφὸνς Δωδέ. Καὶ εἶνε τὸ νέον μυθιστόρημά μας. Περὶ τοῦ συγγραφέως δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ ἀκούσῃ. Τὸ ὄνομά του περιτρέχει ἀπὸ τόσων ἐτῶν τὸν κόσμον, καὶ τόσον τρανῶς σαλπίζομενον ὑπὸ τῆς Φήμης, ὥστε βεβαίως θὰ ἔχῃ φθάσῃ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς γωνίας τῆς γῆς ὅπου καὶ δύο ἢ τρεῖς μόνον ἄνθρωποι πολιτισμένοι καὶ ἀναγινώσκοντες εὐρίσκονται. Εἶνε προβηγκιανὸς καὶ εἶνε εὐρωπαῖος. Εἶνε παριδινὸς καὶ εἶνε κοσμοπολίτης. Εἶνε γάλλος καὶ εἶνε πανυψηλός. Γνωστὴ εἶνε παγκοίνως ἢ κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῶν τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπελθοῦσα ἐν Γαλλίᾳ μεγάλη φιλολογικὴ μεταβολή, ὡς πρὸς τὸ μυθιστόρημα ἰδίως. Καὶ ἐκ τῶν ζώντων πρωτεργατῶν αὐτῆς, μαζί με τὸν Γκονκούρ καὶ τὸν Ζολά, ὁ Δωδὲ θεωρεῖται ὡς ὁ

ἐπιφανέστερος ἀντιπρόσωπος τῆς συγχρόνου γαλλικῆς φιλολογίας εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Μεταξὺ δὲ καὶ τῶν τριῶν, ὁ Δωδὲ δύνатаινά θεωρηθῇ ὡς ὁ δημοτικώτερος. Ἡ θορυβώδης φήμη τοῦ Ζολά δὲν προέρχεται ἐξ ἀγάπης τοῦ δημοσίου πρὸς αὐτὸν ἢ ἐκ συμπαθείας πρὸς τὰ ἔργα του. Ἀλλὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Δωδέ αὐτοὶ εἶνε κυρίως οἱ λόγοι. Τὰ ἔργα αὐτοῦ συνενόουν δύο σπανιώτατα προσόντα: εἶνε ταυτοχρόνως ἔργα πολλῆς φιλολογικῆς ἀξίας καὶ εἶνε προσιτώτατα εἰς παντὸς εἰδους ἀναγνώστας. Ὁ συγγραφεὺς τῶν γνωρίζει βαθέως τὴν δύσκολον τέχνην ν' ἀρέσῃ καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους καὶ εἰς τοὺς πολλούς. Καταλληλότατος ἐπομένως διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προμηθευτὴς περιοδικοῦ ἢ ἡμερησίου, ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ παρέχων εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἔργα ὄχι κοινὰ, ἀπευθυνόμενων δὲ συγχρόνως πρὸς τὸ πολὺν δῆμος. Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐξελέξαμεν. Δὲν ἀμφιδάλλομεν δὲ ὅτι χάρις εἰς ἡμᾶς ὁ συμπαθητικὸς, ὁ νευρικός, ὁ εὐστροφος, ὁ πνευματώδης, ὁ σπινθηροδόλος, ὁ αἰσθηματικός, ὁ εὐπετής Δωδὲ, ὁ Δωδὲ ὁ λεπτότατος φιλόσοφος, ὁ Δωδὲ ὁ βαθύτατος παρατηρητής, ὁ Δωδὲ ὁ οἷματος ψυχολόγος, ὁ ἐπίσης δεξιὸς ἀνατόμος καὶ ζωγράφος, ὁ ἐξ ὑπαρμοδῆς εὐθυμὸς καὶ μελαγχολικὸς μελετητὴς τῶν ἀνθρωπίνων, ὁ δημιουργὸς τόσων τύπων φυσικῶν, ζωντανῶν, ἑλκυστικῶν, ἀλυσμονήτων, θ' ἀποκτήσῃ κ' ἐν Ἑλλάδι τὴν δημοτικότητα, ἥς ἀπολαμβάνει πανταχοῦ. Τὰ ὀλίγα αὐτὰ ὑπεραρκούν διὰ τὸν συγγραφέα. Τώρα ὀλίγα ἐπίσης καὶ διὰ τὸ μυθιστόρημά του, δηλαδὴ τὸ ἰδικόν μας. Μεταξὺ τῶν τύπων αὐτοῦ τούτων, μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων αὐτοῦ, ἐκ τῶν κατεχόντων τὴν πρώτην θέσιν, ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιτυχῶν, ἐκ τῶν μᾶλλον πεφημισμένων, ἐκ τῶν μᾶλλον δημοτικῶν, εἶνε καὶ ὁ ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ. Τὸ μυθιστόρημα εἶνε ἐκ τῶν νεωτέρων τοῦ Δωδέ. Καὶ ὅταν ἐδημοσιεύθῃ, ἐξεδοθῇ, μαζί με τὸ γαλλικὸν κείμενον, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, καὶ ἀγγλιστὶ ἐν Λονδίῳ καὶ Νέα Ὑόρκῃ, γερμανιστὶ ἐν Βερολίῳ καὶ Βιέν-

Νὰ σὰς τὸν συστήσωμεν, δηλαδὴ νὰ σὰς τὸν παρουσιάσωμεν ἀπλῶς. Διότι ἀνάγκην συστάσεως δὲν ἔχει. Εἶνε ἐκ τοῦ σπανίου εἰδους τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι φθάνει νὰ ἐμφανισθῶν μόνον διὰ νὰ κατακτῇσιν. Εἶδος Καισάρων. Ἥλλα, μὲ εἶδαν, ἐνίκησα! καὶ θὰ σὰς ἐμφανισθῇ ἀπὸ τοῦ ἀμέσως προσεχούς φύλλου τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου». Ἀλλὰ προτοῦ ἔλθῃ ὁ ἴδιος νὰ σὰς γοντεύσῃ μετὰ τὴν χάριν του, μετὰ τὴν δύναμίν του, μετὰ τὴν περιπάθειάν του, μετὰ τὴν γλυκύτητά του, μετὰ τὴν φιλοσοφικότητά του, μετὰ τὴν καυστικότητά του, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ σὰς εἰπωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ αὐτοῦ, ὄχι ἐπα-

νη καὶ ρωσιστὶ ἐν Περτρούπολει. Ἐκαμε δὲ γενικὴν ἐντύπωσιν. Ἐν Γαλλίᾳ ἰδίως ὁ θόρυβος ὃν προύκალεον ὑπῆρξε μέγας. Ἐπειδὴ μάλιστα πολλοὶ ἔλεγαν ὅτι ὡς κύριον πρόσωπον τοῦ μυθιστορήματος, ὡς κύριον τύπον, ὡς ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ, εἶχεν ἐκλέξῃ τὸν φίλον του τὸν Γαρδέτταν. Διότι ὁ Νουμάς Ρουμεστάν εἶνε πολιτικός. Πολιτικός ἐκ τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας. Πολιτικός ὁμοίωτος ἐν πολλοῖς πρὸς τοὺς ἰδιοὺς μας. Διαχυτικώτατος, φαιδρότατος, θορυβώδης, ἀστατος, ζωνρός, φωνακλᾶς, εὐφραδής, λέγων πολλά, πάντοτε κινούμενος καὶ ἀνακινῶν τὰ πάντα, ἀλλ' ὀλίγιστα πράττων, ὀλίγιστα ἐκτελῶν, ψευδόμενος χωρὶς πολλοὺς δισταγμοὺς καὶ ἐμπαίζων τὸν κόσμον χωρὶς πάρα πολλὴν σκοτοῦραν. Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ Δωδὲ εἶχεν ὑπ' ὅψιν του πολλοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων. Καὶ τὰ ἦθῃ δὲ τὰ περιγραφόμενα, τὰ πολιτικὰ ἰδίως, καὶ τὴν σκηνὰν φοιτητῶν ἐν ἀρχῇ, καὶ τὴν χορὴν τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, μερικὰ ἄλλα, σχεδὸν ἀπαράλλακτα μὲ τὰ ἰδικά μας. Αὐτοῦ λοιπὸν τοῦ Ρουμεστάν τὴν ἀπεικόνισιν ἔχει κυρίως σκοπὸν τὸ βιβλίον. Ἀλλ' ἡ Γαλλία δὲν ἔχει μόνον Μεσημβρίαν, ἔχει καὶ Βορρᾶν. Βορρᾶν ψυχρότερον, σοβαρώτερον, θετικώτερον, σταθερώτερον, ὀλιγολογώτερον, ἀλλὰ βαθύτερον αἰσθανόμενον, ἀληθέστερον, ἐπιβλητικώτερον. Καὶ τὸν Βορρᾶν αὐτὸν, τὸν ἀντιπροσώπευε ἡ σύζυγος τοῦ πολιτικοῦ, ἡ ἑξοχος Ροζαλία, τύπος γυναικὸς ἀπαράμιλλος, ὃν ποτὲ πλὴν δὲν θὰ λησμονήσουν αἱ ἡμέτεραι ἀναγνώστρια, εἰμεθα βέβαιοι. Περὶ τοὺς δύο τοῦτους τύπους, περὶ τὴν ἀντίθεσιν τῶν δύο τούτων χαρακτήρων, περὶ τὸν τρικυμῶδη οἰκογενειακὸν αὐτῶν βίον, ἐν ὁρᾷ πρὸς τὸ θυελλώδες καὶ ἀγχίστροφον ἦθος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν πολὺτυρβον ζωὴν του, ὅπως τῆς γυναικὸς τὴν σεμνότητα καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐμμονὴν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν χαρὴν, ἐπίσης ἀπέχοντα ἀλλήλων ὅσον ἀκριβῶς ὁ Βορρᾶς καὶ ἡ Μεσημβρία, περιστρέφεται τὸ μυθιστόρημα, δράσας καὶ πλοκῆς συντονωτάτης, ἐνδιαφεροῦσης, ἐχομένης ἀδιαλείπτως τῆς προσοχῆς τοῦ ἀναγνώστου, περιγραφικῆς δυνάμειος ἀσυνήθους, ὕψους γοργότητος καὶ πλαστικότητος καὶ μελωδικότητος καὶ γλαφυρότητος καὶ ἀνθρωπίνης καὶ ἰσχύος καὶ τέχνης ἐν γένει πρωτίστης. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὕτη ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου. Ἐκ τούτων, κύριος τύπος τοῦ μυθιστορήματος ἐπίσης, εἶνε καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Ροζαλίας Ὁρτενσία, ὁ ἰδανικώτερος, ὁ αἰθεριώτερος, ὁ ποιητικώτερος, ὁ ρωμαντικώτερος χαρακτήρ κόρης, ὃν ἡμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Καὶ ὁ ἑρως αὐτῆς πρὸς τὸν μουσικὸν τῆς Προβηγκίας Βαλμαζούρ, ἕως ἀνάξιος αὐτῆς καὶ τοῦ ὁποῦ πλῖπται θῦμα ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας της, εἶνε ἡ ἄλλη βάσις τοῦ βιβλίου, τόσον δραματικὴ καὶ συγκινητικὴ καὶ πραγματικὴ, ὥστε νὰ δονῇ καὶ τὰς λεπτοτέρας ἱνας τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Καὶ περὶ τὰς δύο αὐτὰς βάσεις καὶ περὶ τοὺς κυρίους αὐτοὺς τύπους, πόσαι σκηναί, πόσα πρόσωπα δευτερεύοντα, πόσαι εἰκόνες, πόσα ἐπεισόδια! Σὰς συνιστώ-

μεν ἰδίως νὰ προσέξετε εἰς τὸν περίφημον Μπομπάρ, φίλον τοῦ Ρουμεστάν, κομικώτερον ὑποκείμενον τοῦ ὁποῦ ἀμφιδάλλομεν ἂν φαντασία μυθιστοριογράφου ἔπλασε ποτέ. Καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Βαλμαζούρ, τύπον πείσμονος χωρικῆς, φιλοδόξου, συμφερωντολόγου, φοβερᾶς ἀληθῶς ἐν τῇ ἰσχυρογνωμοσύνῃ, τῇ μωρᾷ ἐπιθυμίᾳ καὶ τῇ θελήσει της. Πλείοτε δὲν λέγομεν. Φθάνει μόνον ν' ἀρχίσετε νὰ τὸ διαβάσετε.

✱

Διὰ ν' ἀνακεφαλαιώσωμεν μόνον, προσθέτομεν ὅτι ἐν συνόλῳ ὁ ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ εἶνε μυθιστόρημα ὁμοίον τοῦ ὁποῦ τὸ πολὺ δύο ἢ τρία μετεφράσθησαν ἕως τὸρα ἐν Ἑλλάδι. Τόσον δηλαδὴ ὑπερόχον τὴν τεχνικὴν σημασίαν καὶ τόσον ἅμα σύντονον, μαγνητικόν, δραματικόν, σαγηνευτικόν, προσιτὸν τὴν διδασκαλίαν. Καὶ τόσον προσέτι διδακτικόν, τόσον ὠφέλιμον εἰς πλείστα. Διὰ νὰ ἐννοήσετε δὲ καλὰ—καλὰ τί εἶνε, ἀκούσατε πόσαι τάξεις ἡμποροῦν καὶ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ τὸ ἀναγνώσουν. Πρῶτοι—πρῶτοι, ὅλοι οἱ πολίτευοί μας. Κατὰ δεύτερον λόγον, ὅλοι αἱ κυρία καὶ ἰδίως αἱ μητέρες. Ἐπειτα, ὅλαι νεανίδες (ἡ Ὁρτενσία εἶνε ἐρωτευμένη δεκαοκταετής). Ἐπειτα, ὅλοι οἱ φοιτηταὶ (ἡ ἀπεικόνισις τοῦ Ρουμεστάν ἀρχίζει ἀπὸ φοιτητοῦ). Ἐπειτα ὅλοι οἱ δικηγόροι, (ὁ Ρουμεστάν ἤρχισε τὸ στάδιον του ὡς δικηγόρος καὶ δι' αὐτοῦ προήχθη). Ἐπειτα, ὅλοι οἱ ἱατροὶ (θὰ εὑρουν μέσα καὶ ἓνα περιεργότατον τύπον μεγάλου ἱατροῦ καὶ περιγραφῆς πόλεως λουτρῶν καὶ διάφορα ἄλλα ἱατρικὰ ἐπεισόδια). Μὲ ἄλλους λόγους, ὅλος ὁ ἑλληνικὸς κόσμος.

✱

Ἡ μετάφρασις ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Ι. Πρασσάν. Ὁ κ. Πρασσὰς εἶνε νέος λόγιος, ἐκ τῶν νῦν εἰσερχομένων εἰς τὴν φιλολογικὴν παρ' ἡμῖν ζωὴν, προπαρασκευασμένος δὲ πρὸς τοῦτο ὡς ἐμπρέπει. Καίτοι νεαρώτατος, μετ' ἑρως ἐντούτοις καταγίνεται εἰς τὴν μελέτην τῶν ξένων φιλολογικῶν καὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἡμετέρας, ἐν ᾗ φαίνεται μέλλων νὰ εὐδοκμήσῃ. Μία μετάφρασις του ἐνὸς διηγήματος τοῦ Πόου πρό τινος δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἐστῇ», ὡς καὶ δύο—τρεις τελευταῖον ἐν τῇ «Ἀττικῇ Μουσείῳ», φιλολογικῶν ἔργων ὑπερτέρων καὶ δυσπροσίτων, ἐξετιμήθησαν γενικῶς. Καὶ μία δὲ πρωτότυπος αἰγυπτιακὴ εἰκὼν του, ἡ «Μουμία», ἐν τῇ παρόντι φύλλῳ, λίαν εὐνοικῶς ἐλπίζομεν νὰ κριθῇ. Ἐπομένως δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ εὐρίσκειται εἰς καλὰς χεῖρας.

✱

Ὁ ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΥΜΕΣΤΑΝ θ' ἀρχίσῃ νὰ βροντοφωνῇ, νὰ χειρονομῇ, νὰ ὑπόσχηται, νὰ ἀπατῇ, νὰ ἐρωτεύεται, νὰ παθαίνη, νὰ ἐκσπᾷ τὸν γέλωτα, ν' ἀποθεοῦται, ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ. Κύριε Ρουμεστάν, ἡμπορεῖτε νὰ εἰσέλθετε !...

Τῶν ἀνδριάντων τὸ μέγεθος μικρύνεται ὅταν ἀπομακρύνεσθε ἀπ' αὐτοὺς· τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ὅταν τοὺς πλησιάζετε.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Νουμάς Ρουμεστάν, ὑπὸ Ἀλφόνσου Δωδέ. — Πόθοι : ποίημα ὑπὸ Κ. Δ. Κρυστάλλου. — Αἰγυπτιακαὶ εἰκόνες : Μουμία, ὑπὸ Κ. Ι. Πρασσά. — Ἀλφόνος Κάρερ (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Ἐνὸς Ἀναγνώστου. — Ζῶα τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Σ. Μηλιαράκη. — Μία Κόρη, ὑπὸ Μιχαὴλ Μητσάκη. — Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὑπὸ Ο. Α. Ρουδοπούλου. — Ἐπὶ τῆς ποχῆς τῶν Λιθανθράκων, ὑπὸ Β. Ρ. — Ἀρχαιολογικά : Αἱ ἐν Σιδῶνι φοινικικαὶ ἐπιγραφαί, ὑπὸ Χρ. Παπαδοπούλου. — Ὀνειρον, ὑπὸ Πέτρου Λοττί. — Ὁ ποταμὸς Ἰστρος, ὑπὸ Ι. Ι. Σκυλίσση. — Ἰδέαι καὶ Ἐντυπώσεις (ἐκ τῶν τοῦ Ἀλφόνος Κάρερ.) — Ἐπιστημονικά. — Νεώτερα : ἐπιστημονικά καὶ καλλιτεχνικά. — Εὐτράπελα. — Στιγμαὶ τέρψεως. — Γράμματα.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἀλφόνδος Δωδέ. — Ὁ ποταμὸς Ἰστρος : Σκόπελοι τοῦ Ἰστροῦ εἰς τὰς Σιδονὰς Πύλας. Περὶ κρημνοὶ ὄχθαι τῆς στενοπορίας τοῦ Ἰστροῦ ἐν Καζανίῳ. — Ἰωάννα Στεφανόπουλη, ἡ πρώτη Ἑλληνὶς φοιτήτρια τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. — (β.) Ζῶα τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης.

Πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ κ. κ. ἀνταποκριτὰς ἡμῶν ποιοῦμεν γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἀρχόμεθα τῶν γενικῶν εἰσπραξέων τῶν συνδρομῶν καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν δὴλῶσιν ταύτην ὡς πρὸς τὴν ὅσον τάχυν ἀποστολὴν χρημάτων. Διὰ τὰ μέρη δὲ τόσον τοῦ ἐσωτερικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνθα δὲν ὑπάρχουν εἰσέτι ἀνταποκριταὶ τοῦ «Ἀττ. Μουσείου» παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομῆται νὰ πέμψωσι πρὸς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ἀπ' εὐθείας τὴν συνδρομὴν των, ὁδὸς Φιλελλήνων ἀριθ. 24. Ἀπλοῦμεν δὲ διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τοὺς κ. κ. ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομητὰς ὅτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀνω μηνὸς τὸ φύλλον θέλει διακοπῇ ὁριστικῶς πρὸς πάντας τοὺς μὴ ἀποστείλαντας τὴν συνδρομὴν των.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον Νικ. Γ. Ἰγγλέση, ἐνθα καὶ τὸ γραφεῖον, ὁδὸς Φιλελλήνων, ἀριθ. 24. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παρὰ τοῖς ἡμέτεροις ἀνταποκριταῖς.

Τὸ ΑΤΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 30 εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων, εἰς τὰ δύο κινδύσκια τῶν πλατειῶν Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας, εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Βίλμπεργκ καὶ Νοτάρη, ὁδὸς Ἐρμού, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου χαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Νικολάου Βλαχοῦτσου. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.